

Výrok

1. Konanie o tejto žalobe sa zastavuje.
2. Spoločnosti Eggers & Franke Holding GmbH a E. & J. Gallo Winery znášajú svoje vlastné trovy konania a každá z nich znáša polovicu trov konania, ktoré vynaložil Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).

(¹) Ú. v. EÚ C 207, 23.5.2022.

Uznesenie Všeobecného súdu z 31. marca 2023 – Mocom Compounds/EUIPO – Centemia Conseils (Near-to-Prime)

(Vec T-472/22) (¹)

(„Ochranná známka európskej únie – Konanie o neplatnosti – Slovná ochranná známka Európskej únie Near-to-Prime – Absolútny dôvod neplatnosti – Opisný charakter – Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) 2017/1001] – Žaloba zjavne bez právneho základu“)

(2023/C 189/44)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Mocom Compounds GmbH & Co. KG (Hamburg, Nemecko) (v zastúpení: J. Bornholdt, advokátka)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: T. Klee, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: Centemia Conseils (Angevillers, Francúzsko)

Predmet veci

Žalobou podľa článku 263 ZFEÚ sa žalobkyňa domáha zrušenia a zmeny rozhodnutia prvého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 24. mája 2022 (vec R 2178/2021-1)

Výrok

1. Žaloba sa zamietá ako zjavne bez právneho základu.
2. Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 359, 19.9.2022.

Žaloba podaná 27. februára 2023 – Medel a i./Komisia

(Vec T-116/23)

(2023/C 189/45)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Magistrats européens pour la démocratie et les libertés (Medel) (Štrasburg, Francúzsko), International Association of Judges (Rím, Taliansko), Association of European Administrative Judges (Trevír, Nemecko), Stichting Rechters voor Rechters (Haag, Holandsko) (v zastúpení: C. Zatschler, SC, E. Egan McGrath, barrister-at-law, A. Bateman a M. Delargy, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil dohodu o financovaní z 24. augusta 2022, uzavretú medzi Komisiou a Poľskou republikou v súlade s článkom 23 ods. 1 nariadenia 2021/241,
- zrušil dohodu o úvere z 24. augusta 2022, uzavretú medzi Komisiou a Poľskou republikou v súlade s článkom 15 ods. 2 nariadenia 2021/241, a
- uložil Komisii povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené žalobcami.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádzajú žalobcovia šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tvrdení, že vykonávacie rozhodnutie Rady zo 17. júna 2022 o schválení posúdenia plánu obnovy a odolnosti Poľska (ďalej len „vykonávacie rozhodnutie Rady“), na základe ktorého Komisia uzavrela vyššie uvedenú dohodu o financovaní a dohodu o úvere (ďalej len „napadnuté dohody o financovaní a úvere“), je neplatné, pretože Rada nezohľadnila judikatúru Súdneho dvora vyjadrenú v rozsudku z 19. novembra 2019, A. K. a i. (Nezávislosť disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu Poľska) (C-585/18, C-624/18 a C-625/18, EU:C:2019:982), rozsudok z 15. júla 2021, Komisia/Poľsko (Disciplinárny režim sudcov) (C-791/19, EU:C:2021:596), uznesenie z 8. apríla 2020, Komisia/Poľsko (C-791/19 R, EÚ:C:2020:277) a uznesenie podpredsedu Súdneho dvora zo 14. júla 2021, Komisia/Poľsko (C-204/21 R, EÚ:C:2021:593), a porušila článok 2 a článok 13 ods. 2 ZEÚ.

Žalobcovia ďalej v rámci tohto žalobného dôvodu tvrdia, že Rada prekročila svoju právomoc v rozsahu, v akom sa snažila určiť, akým spôsobom by malo Poľsko dosiahnuť súlad s judikatúrou Súdneho dvora týkajúcou sa disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu Poľska (ďalej len „disciplinárny senát“).

2. Druhý žalobný dôvod založený na tvrdení, že vykonávacie rozhodnutie Rady je neplatné, pretože Rada porušila článok 2 a článok 19 ods. 1 ZEÚ a článok 47 Charty základných práv a slobôd (ďalej len „Charta“), tak ako ich právne záväzným spôsobom vykladá Súdny dvor.

Na podporu tohto žalobného dôvodu žalobcovia tvrdia, že mílniky, na ktorých je vykonávacie rozhodnutie Rady založené, porušujú článok 2 a článok 19 ods. 1 ZEÚ a článok 47 Charty, tým, že:

- priznávajú právne účinky rozhodnutiam disciplinárneho senátu, ktoré by mali skôr považovať za neplatné,
 - spôsobujú ďalšie procesné zaťaženie, neistotu a prieťahy sudcom, ktorí sú dotknutí nezákonnými rozhodnutiami disciplinárneho senátu, keďže od dotknutých sudcov vyžadujú, aby začali nové konania pred novozriadeným senátom Najvyššieho súdu s cieľom očistiť svoje meno, a
 - vôbec nepredpokladajú, že by sa dotknutým sudcom aspoň dočasne obnovil výkon funkcie, kým sa neskončí preskúmovacie konanie.
3. Tretí žalobný dôvod založený na tvrdení, že vykonávacie rozhodnutie Rady je neplatné, pretože mílniky F1G, F2G a F3G, ktoré sú stanovené vo vykonávacom rozhodnutí Rady, nie sú dostatočné na obnovenie účinnej súdnej ochrany v Poľsku, ktorá je predpokladom fungovania interného kontrolného systému. Žalobcovia tvrdia, že vykonávacie rozhodnutie Rady je preto v rozpore s článkom 20 ods. 5 písm. e) a článkom 22 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/241 z 12. februára 2021, ktorým sa zriaďuje Mechanizmus na podporu obnovy a odolnosti (Ú. v. EÚ L 57, 2021, s. 17), a s článkom 325 ZFEÚ, ktoré vyžadujú efektívnu a účinnú vnútornú kontrolu.
 4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tvrdení, že vykonávacie rozhodnutie Rady je neplatné, pretože Rada sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo sa dopustila viacerých prípadov zjavne nesprávneho posúdenia v rámci uplatnenia článku 19 ods. 3 nariadenia 2021/241, keď uznalo mílniky za „primerané opatrenia“ na predchádzanie korupcii v Poľsku, jej odhaľovanie a nápravu.
 5. Piaty žalobný dôvod založený na tvrdení, že vykonávacie rozhodnutie Rady je neplatné, pretože ho Rada dostatočne neodôvodnila, čím porušila článok 296 ZFEÚ, článok 41 Charty a zásady práva EÚ.

6. Šiesty žalobný dôvod založený na tvrdení, že napadnuté dohody o financovaní a úvere, uzavreté Komisiou, prekračujú právomoci zverené Komisii na základe vykonávacieho rozhodnutia Rady a nariadenia (EÚ) 2021/241, a tak porušujú právo EÚ, keďže článok 6 ods. 5 a článok 18 ods. 1 dohody o financovaní a článok 7 ods. 5 a článok 28 ods. 1 dohody o úvere umožňujú, aby bolo financovanie vyplatené aj bez toho, aby mílniky F1G, F2G and F3G, ktoré sa týkajú právneho štátu a ktoré sú stanovené vo vykonávacom rozhodnutí Rady, boli dosiahnuté.

Žaloba podaná 13. marca 2023 – Swenters/Komisia

(Vec T-142/23)

(2023/C 189/46)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobca: Ivo Swenters (Hasselt, Belgicko) (v zastúpení: J. Coninx, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil, že žaloba je z formálneho a obsahového hľadiska prípustná a dôvodná;
- následne zrušil napadnuté rozhodnutie;
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca uvádza nasledujúce dva žalobné dôvody na podporu svojej žaloby podanej proti rozhodnutiu Komisie z 13. januára 2023, ktorým bola zamietnutá jeho sťažnosť vo veci porušenia článkov 101 a 102 ZFEÚ, ktorého sa mali dopustiť SCR-Sibelco NV, Cimenteries C.B.R. Cementbedrijven NV, Grintbedrijf SBS NV, Kiezelgroeve Varenberg NV, Dragages Gravieres et Travaux (Dragratra) NV, Sibelco Nederland BV, Van Nieuwpoort Groep BV, Heidelbergcement AG a der Hülskens Holding GmbH & Co (vec AT.40683 – Belgický piesok):

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti preskúmania a uvedenia odôvodnenia Komisiou

Komisia porušila svoje povinnosti tým, že starostlivo nepreskúmala okolnosti a dôvody uvedené žalobcom, hoci došlo k závažným porušeniam pravidiel hospodárskej súťaže. Argumenty, ktoré žalobca uviedol, boli odmietnuté bez akéhokoľvek skúmania, pričom Komisia sa v napadnutom rozhodnutí obmedzila na všeobecné a povrchné konštatovania.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne posúdila význam pre Európsku úniu

Komisia sa nesprávne opiera o názor, že porušenia uvádzané žalobcom sa pravdepodobne obmedzujú iba na jeden členský štát, čím odmietla existenciu medzinárodného prvku v skutkovom stave. Komisia nezohľadnila ani dĺžku trvania porušenia a vyvodila nesprávny záver, že vnútroštátne súdy a orgány sú celkovo spôsobilé posúdiť žalobcom uvádzané praktiky, ktoré skresľujú hospodársku súťaž.
